

Téma **TEMA**Í podle Hofmanna

Evrop to osladíme?!

možná jednoho politika a přesto může být mluví do mých slánek považován za politicky slogan laděný a tudíž tendenční. Ve všech poučitelích rad bych raději nechtěl, protože jsem ale poukazoval na název národní vlastnosti a názor smysl pro humor a pro realitu. Tato situace mi však nepřišla humorná, ale jistou národní vlastností mi evokovala. Znáte ten vtip o sousedech a velkém praseti. Jeden má a druhý závidí. Být se ptá? Osladili jsme také takové vypasené, r. Osvou kě prasátko? Nechci, já bych chtěl, aby sousedovi cháplo. Jenomže v tomto případě nechcíplo ušité né zvíře, které Evropa nabídla, mu, ale nám. A to m. mrzí.

Váz Václav Hofmann

Už když jsem zmínil slogan etli poprvé a viděl kostku cukru letící do hrnku a následně rozlitou kávu, napadlo mě, zda si to tím sloganem v Evropě spíj nerozlijeme. Rozlili jsme si to nejen slogany a umleckým dílem, které lidstvo rozdělilo na obdivovatele a uražené, ale především závěrem našeho oslazování, které právě probíhá.

Přepřáli jsme konve se přeození a to ne proto, že by byli unavení, i neschopní, ale protože se n. kterým z nás nechtelo dále dívat na to, jak dobře se kořím daří. Nastaly obavy z úspěchu. Možná se mylím, ale vypadá to na typický s echá kovskou nepřejícnost a obavu, aby si snad národ ne ekl, že když kořím u idí přeození evropské, mohl by stejně dobře ídit i přeození eské. Přepřáli jsme přeození a netuzili, kdo bude nový kořím a kdo přeození potáhne. To zetrní Evropané nedlají, protože, když přece nemám ezení lepší a výhodnější, vezu se a jsem rád, že z té jízdy má v tšina prospěch. Jaké budou následky tohoto plýtvání s d v rou Evropani ech se neví a neví dlo pesn. Nkte i si prost nevzpomni, že sdvakrát m. a jednou e%není jen p ísloví, ale i stará lidová moudrost, kterou jsme

nikoli Evropě, ale přede vším sami sobě navzájem. Ve sportovní terminologii se tomu říká vlastní gól. Jezt více mi to připomíná jeden nechvalně známý faul, kterým spoluhráč nezranil protihráče, což možná chtěl, ale spoluhráč e, což urit nechtěl. Tento politický faul na evropském hřišti byl faul na spoluhráče, který ovšem faulující spáchal schválně a bylo a je mu jedno, že to svému týmu, tedy nám vzem osladil.

Vím, nejsme časopisem politickým a tak dám s politikou pokoj. Nejmenoval jsem ani jednu politickou stranu, ani

Demontáž Entropy v Bruselu